

SÁCH HỒNG

SỐ 24

DEPT. LEGAL
INDOCHINE

Nº 217782

TÌNH
BÈ BẠN
CỦA

CHI HẰNG NGA VÀ
CHỦ CHUỘT NƯỚC

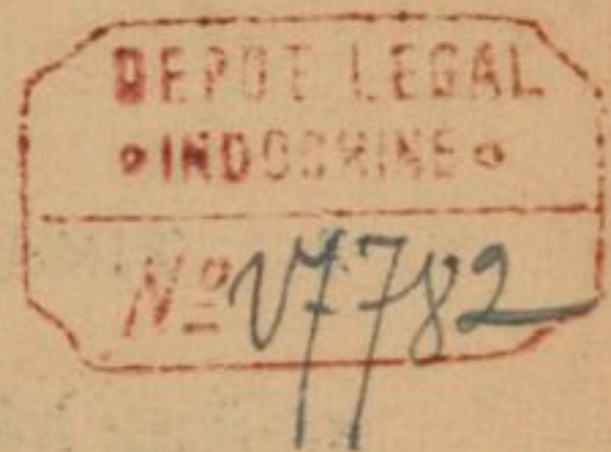
HUYỀN KIÊU dịch theo Jeanne Roche Mazon

ĐỜI NAY

**Sách Hồng « Tình bè bạn của chị Hằng Nga
và chú Chuột Nước »**

*Câu chuyện đây là một câu chuyện rất lý
thú và đầy thi vị, tác giả đã chọn lựa riêng dịch
dăng để các bạn trẻ đọc.*

*Quyển này thuộc về loại Sách Hồng đăng
những chuyện hay nhất của nước ngoài.*

Tình bè bạn của chị Hằng Nga và chú Chuột Nước

Rừng trắng

Trong khu rừng Jarry, giữa con đường Xuyên-lâm và lớp Ngàn-xanh, có một khoảng cây thưa mà chị Hằng yêu thích lắm.

Ngày trước, một bọn người đi tìm mỏ sắt đã dên dây phá đi những bụi gai và chặt những giây rợ bò lan khắp mặt đất. Họ đã lay sừng cuốc mà dọn dẹp, làm trơ những lượt đá màu nâu vàng hay màu rỉ sắt ra. Họ đào, bới khắp chỗ, cùn nhổ cây, phạt cành cho gọn.

Quặng sắt lộ ra, nhiều lắm, ớ liền ngay mặt đất, song đó là một thứ quặng tồi, nên bọn tìm mỏ đào được một ít rồi chán nản, bỏ lại mà đi. Thành ra ở đây có những khu rừng thưa.

2 TÌNH BÈ BẠN CỦA CHỊ HẰNG NGA

những hăm hồ lớn, cùng những lều bằng cành cây và các đồ vật cũ rải rác khắp nơi.

Từ ngày bọn người ấy bỏ đi thì khu rừng bị thương hồi lại dần dần, nhưng mà thay khác hẳn.

Nước mưa đọng trong hăm hồ thành những ao nhỏ nước trong veo, in lộn bóng trời. Nước gọi những lớp cối xanh đen, và ở đâu có nước là cối mọc cao lên, lại thêm những cây lau-chân-thỏ, và những cây rành-rành hoa trắng, lên tốt rườm rà. Trên mặt đất nạc thì chua me hoa tím và cỏ xanh mọc lên. Những loài cây bạn bè của nước trong cũng rú nhau đen hội họp quanh bờ, nào là cây ý-nhi, lúc nào cũng run cùng cây dương liễu lá dài như lụa.

Từ đây, giữa khoảng rừng Jarry, rậm rạp và chẳng chịt, mặt giờ buổi trưa cũng không lọt qua được, chỉ có khu Rừng Mỏ mà họ hàng nhà Thỏ gọi là Rừng Trắng là quang đãng lưa thưa.

Chị Hằng yêu thích khu rừng ấy là vì chị ta vào ra ở đây rất được thảnh thơi. Nàng tha hồ mà in bóng xuống những lớp quặng màu đỏ tía. Nàng lại yêu cây nứa. Cây ý-nhi mỏng mảnh và trắng, trông tưởng như một ánh trắng vừa ăn rễ xuống đất, cây dương liễu hình như xuất ngày vẫn giữ trên cành lá một ít màu xanh mát

của ánh trăng.

Nhưng thật ra, chị Hằng Nga, vốn ưa làm giáng : nàng yêu khu Rừng Mỏ nhất chỉ là vì ở đây có những mặt ao trong vắt, nàng dùng làm gương để sửa lại má hồng. Những giờ sương xuống, ánh trăng bừng bừng, nàng thường tự ngắm nghía mãi không thôi. Không tuần trăng nào, nàng không thần thơ ở đây, mãi cho đến ngày có một chuyện xích mích xảy ra cho nàng với một nhân vật có danh tiếng trong khu rừng.

Rừng Trăng nghèo gỗ củi lắm, nên các bác tiêu phu chẳng thêm qua lại bao giờ. Từ lâu, không có dấu chân người in xuống, nhưng Rừng Trăng cũng không vắng vẻ như bãi sa mạc đâu : Trời đêm thì đom đóm lập lòe như một trời sao, ban ngày, trên các mặt ao trong, chuồn chuồn xanh đua nhau bay lượn. Tắm họ nhà Thỏ Trăng dựng cơ nghiệp dưới những gò đất xet vàng. Trên gò thường có các chú Thỏ lẩn màu bích ngọc đi dong chơi từng cặp một. Thỏ-lẩn-sám sợ sệt hơn, thì lẩn tổ trong khe. Một bác cú già ẩn trong một cây đa rỗng ; và anh Sóc nhỏ ở trọ trên một cây đề to. Họ nhà Ếch ở đây cũng nhiều. Nghe xa tiếng hát của loài ấy buổi chiều, người ta tưởng như nghe tiếng của muôn đạo binh, nhưng đó chỉ là vì tiếng Ếch kêu vang mà thôi. Thỉnh thoảng một

4 TÌNH BÈ BẠN CỦA CHỊ HẰNG NGÀ

con rắn nước màu sấm đeo vòng vàng từ bụi cỏ
bơi ra tắm rửa hoặc kiếm mồi.

Và sau cùng, trong một năm đáng ghi nhớ,
một chú Chuột Nước cùng thím chuột đèn ngủ
cư ở đây, và chẳng bao lâu được tôn lên làm
vua, và trở nên bạn thân của chị Hằng.

Chú Chuột Nước

Từ đầu tai nhọn đến cuối đuôi dài, chưa ai
được trông thấy một chú Chuột Nước oai vệ
đen thê bao giờ. Chuột ta râu vênh, mắt đen và
sáng ngời, tai nhỏ nhưng rất đều, lông dày,
màu nâu, lại có thêm cái đuôi dài đen nhánh.

Chuột Nước lập dinh cơ trong cái ao đẹp
nhất, mà chỉ có bọn cá chép già mới biết được
đáy thôi. Một bên bờ ao, dựng đứng lên như
sườn núi, ở trên, một cây thông già mọc cao lên
trời. Rồi bờ ấy thoải thoải dần xuống thành
từng bậc. Nhiều lưối đất nhỏ có cuội vàng,
chạy sần sần xuống đến mặt nước, xen giữa
những khóm dương liễu xanh già và những
bụi dong dài màu xanh tươi.

Chuột Nước thích gọi ao ấy là Hồ, và ở giữa
hồ một đám sen giải ra những lá to như chiếc
mâm bằng đá xanh màu ngọc. Xuốt mùa hè,
hoa sen nở ra, từng cái một, trắng như buổi
sớm, rộng như vùng trắng.

6 TÌNH BÈ BẠN CỦA CHỊ HẰNG NGÀ

Chuột Nước lấy làm tự phụ vì khóm sen ấy lắm, tưởng như chính mình đã giống được vậy. Trong cả khu Rừng Mỏ chỉ có một khóm sen và hình như sen chỉ mọc ở hồ ấy để báo cho mọi người biết dinh thự của một danh nhân.

Có một cái rổ bằng thép cũ, bọn thợ mỏ để quên lâu ngày nên đã ăn sâu xuống bùn. Thím chuột ta vốn tính lo xa, liền dọn sạch lòng trong đi, tha rêu và lông êm về làm tổ. Thành ra thím có một tổ không xâm phạm được, tha hồ cho đàn chuột con ăn ngủ và chơi đùa chớ chóng nhớn, chẳng còn sợ chú cây, chú cáo nào nữa. Chuột Nước lại đào ở bên cạnh một cái hang để chứa lương ăn về mùa rét. Quanh tổ chú khai rất nhiều đường hầm ngoắt ngoáy, đường thì đi ra hồ bơi, đường thì đến những khu vườn có quả ngọt, nấm thơm, hoặc mâm to ngon vô hạn. Con cái Chuột Nước nhớn lên, lấy vợ lấy chồng rồi lại sinh nở mãi ra. Một năm sau, trong Rừng Trắng, khắp mọi hang hốc, chỗ nào cũng có một gia đình Chuột Nước, cả ngày đi săn, đi câu, lội, ngụp, hay ngủ trên cỏ tươi hoặc nháy nhót trên cát âm.

Chuột Nước già râu vênh vãn riêng ngự trong hồ sen, nhưng oai quyền của chuột lan khắp trong cả tôn tộc nhà chuột. Thím chuột thì phục tòng, đàn con thì phép tắc, lân bang đều kính nể.

Tuy Chuột Nước hơi khó tính và kiêu ngạo, nhưng thực ra vốn là một chú chuột đứng đắn vô cùng. Chuột ta vốn lại là người từng trải và mưu trí nên các anh Thỏ Trắng và các bác Chuột Công vẫn cho rằng được nói chuyện với Chuột Nước thì cũng khôn người ra. Các chị eeh kinh sợ chuột một bề. Chị Chuồn Chuồn xanh có tin gì ở bốn phương trời cũng vội đem lại kể cho chuột nghe, và chị Hăng đôi với chú rất là thân mật.

Tình bè bạn của chị Hăng và chú Chuột Nước

Không ai biết tình bè bạn của chị Hăng và Chuột bắt đầu ra sao. Có lẽ hai bên cùng nhanh nhẩu vui tính mà lại cũng thích khoe khoang như nhau nên rất dễ hiểu nhau.

Chuột Nước luôn luôn chăm vớt những cánh bèo hoặc những lá rụng trên mặt hồ để cho không còn cái gì làm mờ hình ảnh người bạn rực rỡ của mình. Khi Trăng có mặt, không bao giờ chuột quên trèo lên gò đất đỏ cao, ngồi thẳng trên đỉnh, đuôi cặp vào chân để cúi đầu và cúp tai ba lần mà chào bạn.

Chị Hăng Nga cảm động vì sự tiếp đón ấy vội gửi một ánh trăng thân mật xuống, chiêu lên

8 TÌNH BÈ BẠN CỦA CHỊ HẰNG NGÀ

mặt đất bộ râu oai vệ của chuột rồi cả hai lại trông nhau cả cười, thích chí vì sự yêu lẫn kính chung !

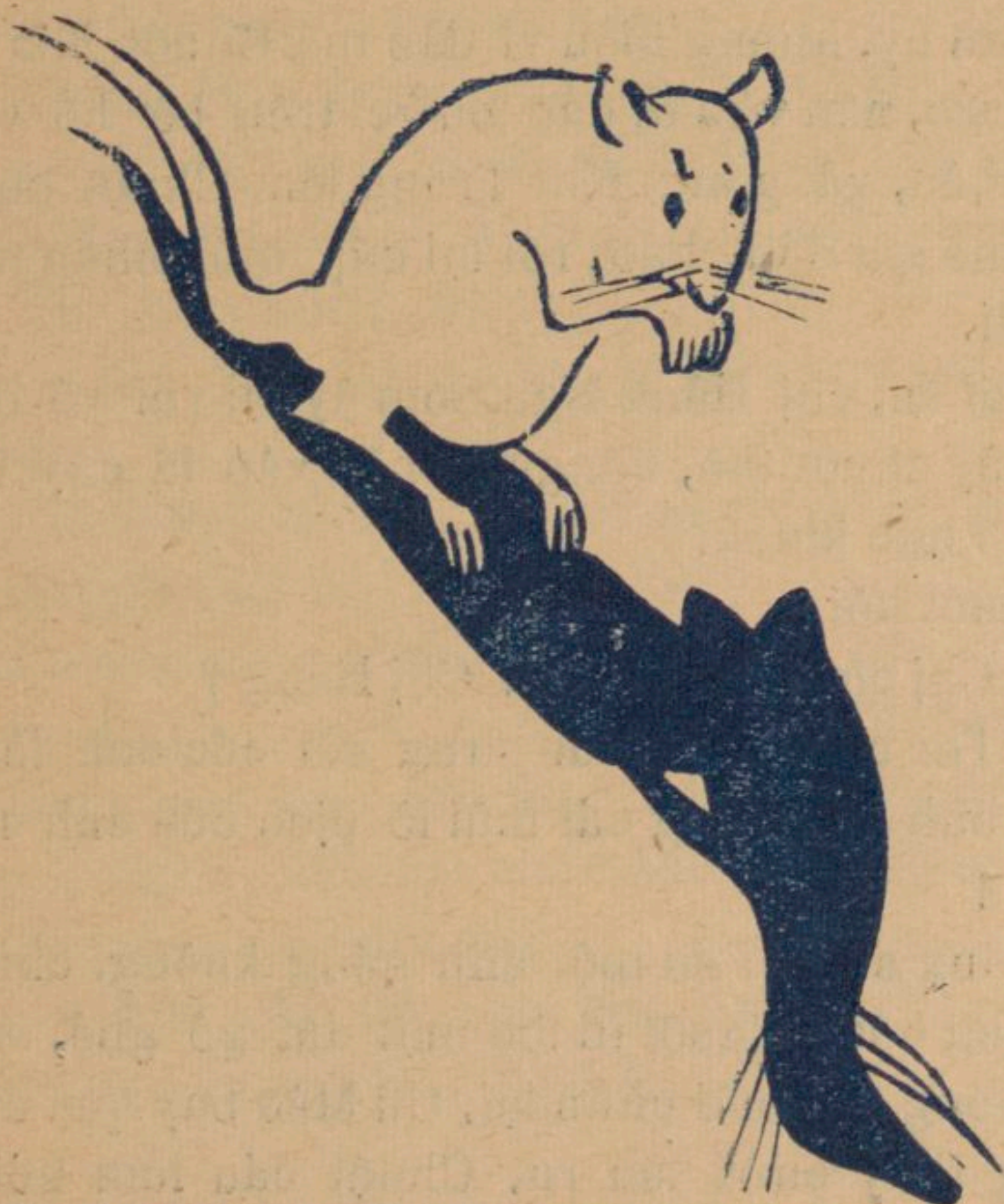
Chuột thường hay kể với bạn bè :

— Thật đây, các bác ạ, cái chú cuội ở cung trăng mà bọn ngu vẫn bảo là một anh cắt cỏ có phải là hình một người dâu ! Vì thế thì còn nghĩa lý gì ? Đây chính là hình Chuột Nước sắp bỏ nhòai đây, và chị Hằng Nga đeo ánh ấy là vị tình thân đôi với tôi.

Những đêm có trăng, cả khu Rừng Mỏ đều lên tiếng râm rì. Nhạc Êch vang trong lau sậy, và nghe tiếng đàn nhạc, bọn bạn hữu chuột đều đèn tụ họp rất đông.

Vừa thấy Trăng Vàng lên giữa những cây thông trắng, Chuột vội hái ngay một bông hoa cũng vàng như trăng, ngậm trong miệng rồi bơi lượn thành vòng trên mặt hồ trong. Con cháu nhà chuột cũng bắt chước làm theo để chúc mừng cái đêm rạng rỡ nhất của chị Hằng.

Chị Hằng hiện lên, đặc chí và đường hoàng ; trên mỗi đầu sóng, nàng tô một ánh bạc, trên lưng mỗi chị êch, nàng điểm một ánh xanh. Nàng lại hôn lướt qua cả đóa hoa sen hàm tiêu để đùa cợt chơi, làm cho hoa ghen xanh cánh đi.

Có vị khách nào bạn không dự hội thì gặp ở đâu chuột cũng khoe rất kín đáo : Đêm nọ vui lắm bác ạ. Chị Hằng chị ấy tử tế quá. Nhưng thực ra thì chỉ vì chị ta và tôi vốn là bạn lâu ngày, chứ có gì lạ đâu !

Vì đâu xảy ra sự xích mích

Thê mà than ôi, một đêm kia cái tình bè bạn quý hóa ít có ấy bỗng trôi tan do một sự không đâu vào đâu cả.

Đêm ấy, không hiểu vì đâu mà Chuột hóa ra tức bực, nên vừa đi dạo bước trên bờ hồ vừa lâu nhâu, gắt gỏng. Khi Trăng lên, Chuột cũng chỉ khẽ gật đầu chào, rồi lại cúp đuôi, nhẩn nhó mà đi.

Trái lại, chị Hằng Nga hôm ấy lại vui vẻ ỡm ờ, thấy chuột thê, nàng liền nấp vào lá cây mà cười khúc khích.

Chuột hỏi :

— Chị cười cái gì thế ? Chị Hằng ?

— Tôi cười cái mũi sừng súa của anh đây !
Này, anh hãy trông cái mũi lô bịch của anh mà xem !

Trăng nói rồi tia một ánh sáng xuống, chiếu rõ ràng bóng Chuột in lên mặt đất gỗ ghê, làm cho bóng cái mũi chun lại. Cú Mèo bay qua đây trông thấy cười lăn ra. Chuột cáu lắm nói :

— Tôi xin chị để mặc xác tôi với cái mũi tôi.

Nhưng chị Hằng vốn tinh nghịch và lại nổi tiếng là tay hoạt họa có tài. Nàng lura theo mặt đất mà làm cho mũi chuột khi thì dài như mồm cây hương, khi thì cong như mỏ quạ. Bọn Nhái Bén thấy vậy nhao nhao gọi nhau ra xem !

Chuột tức mình dậm chân xuống nước mà kêu :

— Tôi đã xin chị để kệ cái mũi của tôi mà !

Trăng thấy thế liền chiêu ngay bóng mũi chuột xuống mặt nước gợn sóng, làm che bóng mũi quẩn quèo như con run.

Không nhìn được nữa, chuột hét lên :

— Mũi ta xấu thì mặc mũi ta ! Mày tưởng mày đẹp lắm hay sao hớ đồ nhện cụt, nằm mốc kia !

Chị Hằng cũng cáu :

— À ! Mày lại gọi ta là đồ nhện cụt, nằm mốc à ?...

Nói vậy rồi nàng chiêu ngay bóng mũi lên một hòn cuội làm cho mũi hóa ra khoằm khoằm lại trông ngộ nghĩnh quá đến nỗi các chị Êch sợ sệt cũng phải cười âm lên. Cả đến thím Chuột xưa nay vốn kính nể chồng cũng phải ngồi xếp xuống, hai chân ôm bụng mà cười.

Chuột hăm hăm thét :

— Thế này thì quá lắm ! Người tưởng ta không có cách báo thù à ?

Nhưng chị Hằng Nga đùa đã chán rồi nên lẩn vào trong đám mây qua, không nói năng gì nữa.

Chuột ta nộ khí sung thiên quát to lên :

— À ! Người đã muôn cùng ta tranh đấu thì rồi người sẽ biết !

Chuột gây sự

Chuột biết rằng Trăng lẩn vào rừng cây thì hai giờ sau sẽ lại hiện ra, nên chuột vội vàng hành động rất gấp cho kịp thì giờ.

Cả khu rừng đêm ấy đều trang điểm, chờ đón Hoàng-hậu Hằng-Nga. Trên lá có cong mềm, bao nhiêu hạt sương trong và tròn đọng lại.

Bông hoa nào cũng giống chiếc cốc pha lê tỏa ánh sáng ngời. Chuột cong đuôi lên mà chạy nhảy, đụng cành nọ, huých cành kia, làm cho bao nhiêu sương ngọc đều rơi rụng. Chuột trèo lên cành liễu, níu lấy cành ý-nhi mà rung, nhảy lên những mạng nhện ánh sương mà tàn phá. Chuột tức điên lên, cá quyết ra tay, nên đến lúc chị Hằng lại hiện ra thì cả khu Rừng Trăng, lúc trước đẹp đẽ mỹ miều bao nhiêu nay hóa ra ảm đạm rầu rầu bấy nhiêu. Không còn qua một hạt sương, một giọt móc nào để chị Hằng Nga soi bóng nụ cười nữa.

14 TÌNH BÈ BẠN CỦA CHỊ HẰNG NGÀ

Riêng có mấy gương ao là còn phẳng lặng. Chuột đứng rình trên gò cao, thấy Trăng vừa nhô ra đã nhảy ùa xuống nước mà vẩy vùng tung tóe, bơi lội từ bờ này sang bờ khác, làm cho mặt ao nổi sóng mà gương nước cũng vỡ tan tành.

Các chú Chuột Nước ở quanh vùng nghe tiếng động mạnh, choàng tỉnh dậy thấy vua cha vùng vẩy hung hăng như vậy nên nghĩ rằng lẽ phải là phải làm theo như ngài. Chúng liền hô nhau, nhảy ùa xuống nước, hoa múa lộn lên, vui đùa hú hí như ở giữa mùa Tình-ái.

Chị Hằng Nga mới đâu còn sừng sột, sau nàng cô nhin, thần nhiên mà đi, mong tìm một nơi phẳng lặng bình yên có một gương nước nhỏ để soi bóng mình, song trận phục thù của chuột thực là hoàn toàn. Khắp khu Rừng Mỏ, chẳng còn qua một nơi nào chào đón, chị Hằng đành phải lui thúì về xuống.

Hoàng hôn sau cũng thê, Chuột đem dân con chạy khắp trong rừng, ra tay hủy hoại, không có một giọt sương nhỏ nào thoát cái sồ phận rơi tàn. Rồi, đến lúc trăng lên, một hiệu lệnh ban ra, chuột nhón, chuột con lại thi nhau nhảy uôm xuống nước, quật đuôi, đập chân thả sức vẩy vùng.

Trăng ở trên cao trông xuống, chỉ thấy cây xanh mờ tối, với những vùng nước i uôm. có những chấm đen hung hăng bơi ngang, bơi dọc, thi nhau mà lộn mà nhào. Cây rừng cũng như có nội nước ao đều hờ hững cùng Trăng, không nhận những thú vui cùng những quả tốt mà nàng mang lại.

Chị Hằng không sao mà trông mãi cái cảnh thương tâm nghịch mắt ấy được. Nàng vớ lấy một cái mũ mây đội xụp lên đầu mà biên đi. Nhiều đám mây khác, chắc vâng theo lời Trăng gọi, cũng kéo đèn ùn ùn. Và cả đêm ấy, Trăng không lộ mặt ra nữa.

Trăng báo thù

Cả bày Chuột Nước thấy Trăng chịu lui lây làm thích chí, cùng nhau ca khúc khải hoàn vang một góc trời. Chúng thức thâu đêm để nó đùa nháy múa, ăn mừng cuộc đắc thắng hoàn toàn.

Nhưng, đèn đêm thứ ba, Trăng không hiện ra nữa. Nàng trùm mây kín mặt mà đi ngang qua trời. Bao nhiêu cuộc sắp đặt phá hoại của Chuột đều thành vô dụng.

Ngày hôm sau, ngày hôm sau nữa cũng thế, cho mãi đến hết tuần Trăng, dù Chuột đã chịu hàng, thôi không phá phách nữa để mặc sương

đọng trên cành, để mặc gương ao phẳng lặng, cả khu Rừng Mỏ vẫn không hề được hưởng qua một ánh trăng mỏng mảnh nào.

Chuột Nước nói :

— Thực là một cuộc đại thắng ! Cái đồ nằm mồm ây sợ ta mất mật đi rồi !

Nhưng con cái nhà Chuột nghe nói đều cúi đầu lặng im. Chúng đã bắt đầu thấy khó chịu vì cái kết quả cuộc chiến công oanh liệt ấy.

Tuần Trăng lặn cũng nặng nề chậm chạp mà qua. Đó là độ buồn nhất của rừng.

Nhân đạo nắng hè đang dữ dội, đàn Đom Đóm càng sáng lên rực rỡ, Hoa lựu đã bắt đầu nở, nhưng chẳng có một chú Chuột nào để ý đến cỏ cây thay đổi với mùa.

Thấm thoát lại đến tuần Trăng non và, trên mỗi đầu cành, lại có một đóa hoa tươi vừa bưng nở lúc chiều thu. Trong hoa, lóng lánh giọt sương.

Chị Chuồn Chuồn chúa thường hay bay lượn trên ao riêng của Chuột già, và lại vốn là bạn thân cùng Chuột nữa, nên nghĩ rằng bốn phận mình là phải hòa giải cuộc phân tranh về nghĩa lý ấy.

Lúc mặt trời vừa xê bóng, Chuồn chúa đã bay lên đến tận ngọn cao nhất của rừng thông.

Qua những cánh lưạ thưa trên đỉnh, chấ bao lâu Chuôn chúa đã thấy vùng trắng thướt tha đắm tằm trong sương chiều màu hồng. Trông nằng ý nhị mà tré ra nhiều quá.

Chuôn cô nói cho khéo :

— Ô ! Bà chúa Hằng Nga ời ! Lại được gặp bà đây, tôi sung sướng biết bao ! Kể ra thì tôi vẫn khâm phục anh bà là đức ông Mặt Trời lắm, nhưng chỉ có những lúc bà hiện ra, đem ánh sáng trong hòa hợp với ánh mặt trời chiều, thì trong những buổi hoàng hôn đẹp như hoàng hôn này, trên cánh tôi mới có nổi lên những hào quang tuyệt diệu dịu dàng !

Trăng sung sướng nói :

— Chị Chuôn ời, chị thực khéo nói và đáng yêu quá !

Chuôn thêm ngay vào :

— Tất cả Rừng Mỏ đang nóng lòng mong đợi bà đây ! Rồi bà sẽ biết rằng, Rừng Trăng đã trang điểm đèn bực nào để chào đón bà !

Trăng hỏi :

— Nhưng Chuột Nước cỡ bằng lòng xin lỗi tôi không ?

— Ô ! Mọi người sẽ cũng chào đón bà một cách lễ phép mà thân mật vô chừng ! Tôi muôn nói rằng sẽ chào đón với một sự cảm động nũa !

Trăng gắt lên :

— Tôi có cần sự cảm động đâu ! Ngày nào mà chuột còn chưa xin lỗi ta thì Rừng Mỏ đừng có hòng nhận lấy một tia sáng nhỏ.

Rồi, muôn khỏi phải nói chuyện dài giòng, Trăng vơ lấy một đám mây màu hung sẫm, trùm lên đầu mà đi.

Chuồn ta thất vọng lúi thủi bay về. Chị biết tính kiêu ngạo bướng bỉnh của Chuột Nước, nên cũng không dám đến kể lại cùng Chuột câu chuyện vừa rồi. Nhưng một chú Sóc đã nghe rõ đầu đuôi và ngay đêm ấy cả khu rừng đều thì thầm nhắc câu chuyện đó.

Nỗi buồn của rừng

Từ đây, hết đêm này lại sang đêm khác, chị Hằng Nga nhất định không chịu ló ra trên khu Rừng Mỏ một giây phút nào. Muôn mọi vật hiểu biết sự tức giận của mình, nằng cô tâm tỏa ánh sáng vô ngần xuống những vùng lân cận, quanh khu Rừng Mỏ. Rừng Jarry, lớp Ngàn-Xanh và đường Xuyên-Tâm đều tràn đầy ánh sáng. Nhưng khu Rừng Mỏ đêm nào cũng có mây mù phủ kín, và giữa khoảng ngàn rộng long lanh, Rừng Mỏ thành một vệt đen bản thiu và trơ trẽn lạ lùng.

Cho nên, cả rừng đều rộn lên, vì tức giận cái

anh Chuột Nước đã gây ra tai biến để rùng phải chịu trừng phạt một cách đau đớn đến thế. Ở trên đường, bây Thỏ non không được nhảy múa, nó đùa với bóng hai tai lớn. Đàn Cú Mèo, Cú Vọ, chỉ mong có tuần trăng mới đi kiếm mồi được dễ, nay đành chịu tho. Và tụi Êch Nhái, chỉ đợi đêm trăng để hòa nhạc ca vui, nay thành ra bọn thất vọng nhất.

Lòng tức giận đôi với Chuột Nước càng ngày càng cao, và chuột ta, xưa nay vốn đường bệ, và oai quyền biết mây, bây giờ chỉ đợi đến lúc sương mù tối sẫm mới dám thò ra khỏi tổ. Anh phải len lét lẩn vào bóng đêm và không dám lại gần ai cả. Anh thất vọng đến nỗi mong đám sen quý báu trước kia cũng lui đi cho đừng ai biết đến chỗ ở của anh để mà đi qua chê riều hay nguyên rúa.

Đoàn chuột nước lớn, nhỏ, đôi với chúa vẫn lễ phép, ngoan ngoãn, song chuột già lúc nào cũng thấy chúng nhìn mình một cách buồn rầu, oán hận nên chuột lây làm khổ sở lắm.

Lòng hối hận của chị Hằng và cuộc đi sứ của anh Sóc

Về phần chị Hằng Nga, nàng cũng chẳng sung sướng gì. Đâu có phải là vì nàng thiêu gương để soi ? Nàng có tất cả những mặt nước

22 TÌNH BÈ BẠN CỦA CHỊ HẰNG NGÀ

sông hồ trên trái đất để làm gương soi vẻ đẹp của mình. Nàng có ao to bề rộng để in bóng rõ ràng trong những đêm dài yên tĩnh. Nhưng nàng chẳng qua cũng giống tính mọi người : vì nàng không được soi mình trên mặt ao nhỏ của chú Chuột trong khu Rừng Mỏ, nên đêm ngày nàng chỉ tơ tưởng đến cái ao con ấy thôi.

Nàng cũng muốn câu hòa cho xong chuyện đi, nhưng tính tự phụ của nàng mạnh hơn, nên nàng cô tình đợi Chuột Nước phải chịu xin lỗi, cũng như Chuột Nước cô tình không chịu khuất thân.

Một hôm Chuột Nước ngồi buồn trong đám rế liễu để âm thầm nghĩ đến những nỗi bức mình đang cắn rứt chuột.

Chuột tự bảo :

— Nếu tình thê cứ kéo dài mãi ra như thế này thì chịu làm sao được. Rừng không có thể bỏ Trăng được ! Chao ôi ! Không biết ta đành chịu nhục xin lỗi chị Hằng hay là đành tự đẩy ai đến một nơi hẻo lánh nào cho rừng hết tội ? Ta có thể bỏ được cái hồ mỹ lệ này, bỏ tổ êm ấm của ta, bỏ những con đường hăm tinh xảo để mà đem thân đến ở trong những bụi lau xa lạ được chẳng ?

Chuột chán nản nằm vật trong một bụi rong

mà nghĩ ngợi mãi.

Đang lúc trầm ngâm, chuột bỗng thấy từ xa đi lại, bác Thỏ già bên lán giêng, anh Sóc tinh ranh t.ên cây đề và hai bác Chuột Đồng to bụng và đạo mạo nhất đàn. Họ trang nghiêm mà tiên dên. Sóc tinh ranh cất tiếng nói trước :

— Này bác Chuột ! Chúng tôi vốn có cảm tình với bác lắm, nhưng tình thê kéo dài mãi như thê này thì chịu được làm sao ? Chúng ta làm thê nào mà bỏ qua những đêm sáng trắng cho được ?

Chuột Nước đang trầm tư mặc tưởng, chỉ nghe thoáng thấy lời Sóc nói. Bỗng chuột vỗ trán đứng lên tuyên bố :

— Sáng trắng à ! Đêm nay xin mời tất cả các ngài dên chơi tôi. Tôi xin mở một tiệc yên lớn và thê nào cũng có sáng trắng !

Đại hội trên hồ

Rồi không để ý đến bọn Thỏ nữa, Chuột Nước đi dọc theo bờ hồ, tìm dên nhà chị Đóm và bàn nhỏ cùng chị rất lâu.

Đóm nhận lời :

— Thừa vâng ! Thê nào tôi cũng vui lòng xin hết sức giúp bác.

Họ nhà Đóm Đóm vốn chẳng ưa gì chị Hằng Nga, vì chị thường làm mờ nhạt cả những chiếc

24 TÌNH BÈ BẠN CỦA CHỊ HẰNG NGÀ

đèn xanh của anh em họ, nên cả đoàn Đom Đóm sẵn lòng giúp Chuột chơi khăm cho chị Hằng Nga một vò.

Chuột Nước bảo Đom Đóm :

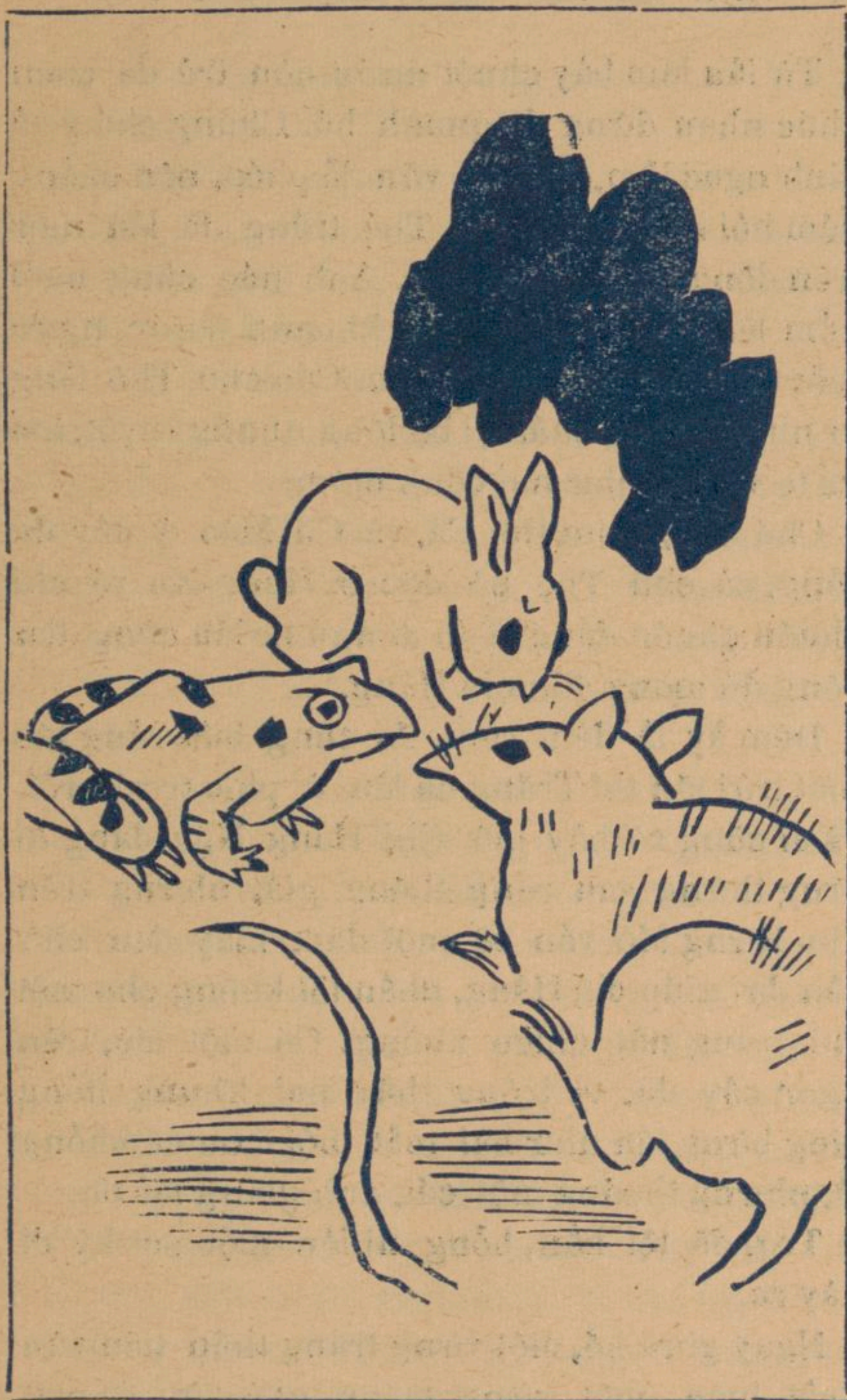
— Chị trèo lên đầu tôi và ngồi cho chắc nhé, để tôi bơi ra giữa hồ.

Chuột Nước nhẹ nhàng xuống hồ, và bơi đi đầu, ngẩng lên cao cho Đom Đóm ngồi trên khỏi ướt. Đến chỗ có đóa hoa sen trắng to nhất nở ở giữa hồ, thì Chuột Nước bảo Đom Đóm trèo lên.

Với đóa hoa sen, chuột cũng bàn bạc hồi lâu, rồi lại quay về bờ ao, chờ dân từng chị Đom Đóm ra một, cho đến hết buổi chiều ! Không ai hiểu ý chuột định làm cái trò gì cả.

Sau đây, Chuột liền đi dọn dẹp các nơi, nào là vớt lá khô, nào là nhặt rong úng. Rồi đến một góc hồ, Chuột cắt lấy những cây cối non mà ngọt, sắp vào từng bó để làm tiệc lớn, cho mọi người đến dự đều được thỏa thuê.

Mặt trời vừa lặn, khách khứa đã kéo đến quanh ao. Các chị ếch ở hang hộc liền bên nhảy vọt ra như những trái bóng xanh. Cóc vừa nhảy vừa hát. Thằn lằn sấm với Thằn lằn xanh lặn trong bụi rong mà bò đến. Rắn nước thì ngẩng cao đầu mà bơi, cho mọi người cùng được ngắm nghía chiếc vòng vàng đeo trên cổ.

Từ lâu lắm bây chuột nước còn trẻ đã chen chúc nhau đứng ở quanh hồ. Chúng chú ý và kinh ngạc lắm, nhưng, vốn lễ phép, nên chẳng dám hỏi han gì cả. Họ Thỏ trắng đã lên ngự trên đồng quặng sắt cao. Anh nào cũng ngồi xồm lên, hai chân trước khoanh trước ngực một cách trang nghiêm lắm. Các chú Thỏ lắng lơ nhât đương chái lại bộ lông nhung tuyết, hai tai to ve vẩy như hai cánh chim.

Chú Sóc, chim Bói Cá, và Cú Mèo ở cây đa rỗng, cả chú Thỏ cò độc ở Hang-Xa và chị chuồn chuồn đáng lẽ đã đi ngủ từ lâu cũng đèn đông đủ mong đón chị Hằng.

Đêm ấy là đêm rằm. Ai cũng biết rằng lúc mặt trời lặn thì Trăng đã lên ở phía trước rồi, và ai cũng rõ bây giờ Chị Hằng Nga đang đi lững thững sau rặng thông già, nhưng trên khu Rừng Mỏ vẫn có một đám mây đen chờ sẵn đợi giúp chị Hằng, chắn lối không cho một ánh trăng nào chiếu xuống. Có một lúc, trên ngọn cây đa, ta trông thấy hai khung hồng sáng bừng lên như hai mắt một con cú khổng lồ, nhưng thoáng một cái, ánh giăng lại tắt.

Trời đã tối hẳn, bỗng nhiên một sự kỳ dị xảy ra.

Ngay giữa hồ, một vùng trăng thân tiên vừa xuất hiện, một vùng trăng nhỏ vừa ở mặt

sóng mọc lên, tròn và trong trẻo như vùng giăng thực.

Bọn êch kinh ngạc và vui sướng ca hát vang lên. Đàn châu châu cũng sức tít, co chân vào cánh thành một điệu nhạc gay gắt và đàn dê thì gáy vang lừng.

Trong đóa sen trắng to nhất, mới nở nửa chừng, tất cả loài đom đóm đều chong đèn sáng rực, và qua cánh sen mỏng, một nguồn ánh sáng xanh cháy chan hòa xuống mặt hồ màu tím, xuống bờ cát vàng, và xuống mặt đất rêu xanh. Mặt ao phản chiếu ánh vùng trắng nhỏ ở sát ngay làn nước nên ao càng sáng lên gấp bội.

Chuột Nước già nhũn nhặn và niềm nở, ngậm một đóa hoa vàng bơi quanh vùng trắng, nhờ mưu trí của Chuột mới hiện được ra.

Đàn chuột nhớn, chuột nhỏ cũng bắt chước, mỗi con ngậm một đóa hoa vàng bơi thành một đoàn dài sau vị chúa chuột khôn ngoan. Chị chuồn chuồn vũ cánh tỏ ý vui mừng, các chị Thỏ thì nháy nhót tung trời, và rắn nước cũng huýt sáo từng hồi dài mà vào nhập cuộc.

Chị Hăng Nga từ nãy vẫn nấp trong mây mà đi lúi thúi một mình, lầy lầm lự vì những tiếng vui mừng xôn xao rộn rã ấy, nên ghé mắt qua một lỗ hổng nhỏ nhìn xuống...

Nỗi tình thân ái

Khi chị Hằng Nga trông thấy vừng Trăng Nước tỏa hào quang giữa khu rừng thì kinh ngạc hết sức. Tung mây đi, Nàng hiện ra rực rỡ giữa trời, làm mờ ám tất cả những nguồn ánh sáng nhân tạo. Nàng vui vẻ gọi Chuột Nước mà bảo :

— Anh làm cái trò gì thế ? Anh Chuột ơi ? Trông anh có vẻ đang đùa vui thỏa thích lắm nhỉ ?

Chuột Nước cũng vui vẻ trả lời :

— Chị Hằng Nga đáng yêu ơi, chị còn vờ không trông thấy à ? Chúng tôi vừa tìm được một người kê chân chị đây, nhưng tôi xin thú thực là người ấy còn kém chị xa lắm ! Chị hết giận rồi, chúng tôi sung sướng biết bao.

Truyện xích mích của chị Hằng Nga và chú Chuột Nước đến đây là hết và khu Rừng Mò lại trở lại với một đời bình thản thân tiên.

Riêng đóa hoa sen, có lẽ hơi tiếc phút vinh quang ngắn ngủi của mình song được cái gặp ai Hoa cũng đem truyện ra khoe lại, thành ra buồn rồi cũng đôi làm vui.

CUỘC THI SÁCH HỒNG

Đây là cuộc thi đầu tiên để thử tài các bạn bé nhỏ và thân yêu của Sách Hồng. Vui và dễ, đó là tính cách những bài thi. Các bạn nhỏ, khi đã quen với lối giải trí có ích này, sẽ có những bài khó hơn, những vấn đề giản dị hợp với tuổi trẻ, và càng khó cuộc vui càng thêm hứng thú.

Lần này, cuộc thi có 2 đầu bài.

BÀI THỨ NHẤT : Tìm tiếng

X	X	X	X
X	X	X	X
X	X	X	X
X	X	X	X

Bốn hàng hoa thị trên đây là bốn tiếng bí mật chỉ khác nhau một chữ đầu mỗi tiếng. Các em theo những lời giải nghĩa sau này mà tìm thì thấy.

1. — Học trò tốt yêu nó, học trò xấu ghét nó, nhưng ghét hay yêu, anh nào cũng phải mang và khi nó hồng thì anh nào cũng thích.

2. — Cái lá trong người hễ rập thì người dễ chết.

3. — Theo tục-ngữ, rừng có mạch thì nó có tai.

4. — Mang bằng quai.

BÀI THỨ HAI : Bảo giúp

Một anh sói con, tối hôm ấy tám giờ phải đi họp bạn. Bấy giờ tám giờ kém năm rồi mà chưa mặc xong quần áo. Bạn đến giục rồi rít.

— Mau lên. không muộn rồi !

— Nhưng tôi chưa đi bí tất?

Anh sói con phân giải :

— Tôi có năm đôi bí tất đỏ và năm đôi vàng. Phơi cả trên gác thượng. Trên ấy tối mù mịt, mà đèn không có, diêm cũng không. Leo lên tìm mò rồi lấy xuống một đôi ngộ phải chiếc đỏ chiếc tím thì rầy rà quá. Tôi khó nghĩ lắm. Làm thế nào cho tìm đúng được một đôi cùng màu bây giờ ?

Người bạn mách một kế giản dị nhưng thần tình.

Kế ấy thế nào, các bạn có biết không ?

Giá 0 \$ 12

SÁCH HỒNG

ĐÃ XUẤT BẢN :

- Số 10 : Lan và Huệ của Hoàng Đạo
— 11 : Rô-bin-Sơn (cuốn I) của Thế Lữ
— 12 : Hạt ngọc của Thạch Lam
— 13 : Rô-bin-Sơn (cuốn II) của Thế Lữ
— 14 : Lên chùa của Thiện Sĩ
— 15 : Con chim gì sừng của Hoàng Đạo
— 16 : Thế giới tí hon của Khải Hưng
— 17 : Rô-bin-Sơn (cuốn III) của Thế Lữ
— 18 : Sơn tinh của Hoàng Đạo
— 19 : Cây tre trăm đốt của Khải Hưng
— 20 : Cầm trại của Khải Hưng
— 21 : Con chim nói Sự Thật của Thiện Sĩ
— 22 : Rô-bin-Sơn (cuốn IV) của Thế Lữ
— 23 : Tiếng chim ca (tập I) của
J. Lưu ngọc Văn
— 24 : Tình bè bạn của chị Hằng Nga và
chú Chuột Nước của Huyền Kiên

ĐƯƠNG IN :

Tiếng chim ca (tập II) của Đào văn Thiết

NHÀ XUẤT BẢN « ĐỜI NAY »

Imp. Ngày-Nay — Hanoi